

Жогло Микола

Свою творчу діяльність розпочинав на своїй рідній землі в с. Хіночі Володимирецької району. Працював завідувачим клубом, не лишався байдужим до своєї односельчан, переймався долею свого села, завжди допомагав людям. Гарно володіє гітарою, пише авторські пісні. Згодом переїздить до м. Кузнецовська. Свою творчу діяльність продовжує з 1990 року в Палаці культури РАЕС – на посаді завідувачий сектором дорослого відділу. Його завжди турбує тема Афганістану, цікавиться долею воїнів-інтернаціоналістів і цій темі присвятив чимало віршів. Співпрацює з митцями нашого міста. Людина яка живе цікавим поетичним і трудовим життям, стає роками не тільки старшою, але й багатшою духовно, і все це надихає його музи, викликає велику радість в душі. Героями його віршів виступають люди, які живуть поруч з нами, переживають їхньою долею. Людина, яка серцем уболює за рідний край, за Україну.

Жогло-Кузьмич М.

- Філософія мого дитинства: Поезія.

Кузьмич М.

- Стежиною пам'яті: поетична збірка. Філософські роздуми автора про сферу співжиття та людських стосунків. А ще - пошук істини.

Дні біжать в минуле швидко, вперто,

Тиснуться словами у вірші,

Виливаються у спогади відверті,

Накопичуючи втому у житті.

У цих спогадах – і юність, і наснага,

Пошук і добро переплелись...

А тепер – меланхолійна сага,

Все не так, як мріялось колись

Сидорчик Іван

Друкується в періодиці з 1974 року, у колективних, в тому числі й літературних збірниках та журналах. Автор збірок віршів «Сповідь любов'ю», «На святі смутку», «Паморозь», «Застільна розмова», «Скрипка для осені», «Поросль», «Сполоханий грім» Публікувався в районних та обласних газетах. Вірші звучали по обласному та республіканському радію. Підготував до друку кілька збірок поезій. Іван Сидорчик - член спілки письменників України.

Сидорчик Іван

- **З під чорних віх. Оповідання.** У книзі поміщено підбірку оповідань, де засобами художнього письма автор змальовує події останніх років: кінця існування СРСР –відновлення і становлення Української Держави.

Сидорчик І.

- **Сполоханий грім. Збірка поезій.**

Сидорчик І.

- Застільна розмова: Поезії/ І. С. Сидорчик ,Володимирецька районна друкарня", 1997. - 112 с.

Літа

Видається між падінь та злетів,
Повсякденних зустрічей-прощань,
Що літа – мов яблука з кашкета,
Котрими нас доля пригоща.

Та свою долаючу дорогу,
Клопоти сприймаючи ,як тло
День і ніч молимо щиро Бога,
Щоб,бува,черви в них не було.

Й коли вік здивовано-строкатий
Врешті відсміється –відболить,-
Не пожалкували батько й мати,
Що колись життя для нас дали...